

- 2) Доколкото на първия въпрос следва да се отговори утвърдително, кои са критериите, които националният съдия може да вземе предвид в рамките на тази проверка, по-специално, когато договорна клауза определя местната подсъдност не в полза на съдилищата, в чийто район се намира седалището на продавача или доставчика, а в полза на съдилища с различен район, въпреки че последните се намират в близост до това седалище?
- 3) Изключва ли член 23, първа алинея от Протокола относно Статута на Съда, приложен към Договора за Европейски съюз, към Договора за създаване на Европейската общност и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия възможността за националният съдия, който започва преюдициално производство, да информира също, служебно, за него същевременно министъра, който в собствената му държава-членка е отговорен за правосъдието?

(¹) ОВ 1993 г., L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Ítéltábla (Република Унгария) на 7 април 2008 г. — Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Дело C-138/08)

(2008/C 183/16)

Език на производството: унгарски

Препращаща юрисдикция

Fővárosi Ítéltábla

Страни в главното производство

Иници: Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH

Отвeтник: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Встъпила страна: Budapest Főváros Önkormányzata

Преюдициални въпроси

- 1) Приложим ли е член 44, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (¹), който е заменил член 22 от Директива 93/37/ЕО на Съвета относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (²), ако процедура за обществена

поръчка е започнала по време, когато въпреки че Директива 2004/18/ЕО вече е била в сила, определеният за нейното транспониране срок не е бил изтекъл, така че тя все още не е била инкорпорирана в националното право?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен: като се има предвид текстът на член 44, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО, според който „при всички случаи броят на поканените кандидати трябва да е достатъчен, за да се гарантира реална конкуренция“, следва ли ограничението на броя на подходящите кандидати да се разбира в смисъл, че в случай на процедура на договаряне с предварително публикуване на обявление за обществена поръчка при втория етап от възлагането на обществената поръчка задължително трябва да има минимален брой кандидати (трима)?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: следва ли условието да има „достатъчен брой подходящи кандидати“, предвидено в член 22, параграф 3 от Директива 93/37/ЕО на Съвета относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, да се разбира в смисъл, че при липса на достатъчно кандидати за достигане на минималния брой (трима) процедурата не може да продължи с поканата за представяне на оферта?
- 4) Ако Съдът даде отрицателен отговор на третия въпрос: приложим ли е член 22, параграф 2, втора алинея от Директива 93/37/ЕО — намиращ се сред разпоредбите, свързани с ограничените процедури — съгласно който „във всички случаи броят на кандидатите, поканени да представят оферта, следва да е достатъчен, за да се гарантира действителна конкуренция“, към уредената от параграф 3 процедура на договаряне, която обхваща два етапа?

(¹) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

(²) ОВ L 199, стр. 54.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgerichts Karlsruhe (Германия) на 7 април 2008 г. — Наказателно производство срещу Rafet Kçiku

(Дело C-139/08)

(2008/C 183/17)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Karlsruhe